

Управління освіти Мелітопольської міської ради Запорізької
Центр туристсько-краєзнавчої творчості учнівської молоді

Обласний конкурс пошукових робіт

«Твої герої, Запорізький край»

Номінація «Герої АТО»

Тема: Справжні герої нашої землі

Виконавці:

вихованці ЦТКТУМ, учні 5-го класу

Грішина Олександра Олександрівна

Аристенко Ганна Андріївна

Керівник:

Зарютін Сергій Володимирович,

ЦТКТУМ, керівник гуртка

Мелітополь, 2015

Вступ

Героєм називають людину, яка здійснює великі вчинки на благо людського суспільства. У стародавні часи, зокрема в давній Греції, у зв'язку з надзвичайними здібностями, героїв вважали за напівбогів. У наш час героями називають видатних своїми здібностями й діяльністю людей, що виявляють відвагу й самовідданість у бою та праці.

Ми вважаємо, що герої потрібні суспільству завжди, тому що як зазначав колись один з філософів, вони відкривають перед людством перспективу духовного зростання і «невтримно спонукають нас рухатися вперед».

Майже за рік антитерористична операція в Донбасі принесла Україні кілька тисяч жертв, тисячі поранених, десятки тисяч вимушених переселенців і безліч справжніх позитивних героїв. Один з таких героїв і мелітополець Євген Залогін.

Незвичні повороти долі звичайного парубка

У листопаді в столичному суді пройшов розгляд кримінального провадження проти співробітників Головного розвідувального управління Російської Федерації - Олександра Александрова і Євгенія Єрофєєва, затриманих під Луганськом. Після тієї гучної операції один з її учасників - мелітополець Євген Залогін (позивний "Жук") - примудрився отримати серйозне поранення, всього за 12 годин до цього ставши батьком. Зараз 24-річний боець 92-ї окремої механізованої бригади готується до демобілізації.

Позивний "Жук" - дитяче прізвисько молодшого сержанта залягання, так само він підписав ЗіЛ-131 - пересувну ремонтну майстерню, на якій приїхав на передову (Фото 3)

До участі в АТО життя Євгена було звичайним і розміреним. Після школи закінчив вище професійне училище № 40, відслужив в армії - був командиром відділення з ремонту бронетанкової та гусеничної техніки. Повернувся в рідне місто, без діла не сидів, намагаючись заробити.

«Думав, як всі, що наші дідусі відвоювали і більше це не повториться. А тут зовсім інакше склалися обставини», - говорить Євген і додає, що сам чотири рази приходив в Мелітопольсько-Веселівський військкомат, оскільки розумів: його армійська спеціальність в АТО знадобиться. У результаті його мобілізували тільки 31 липня 2014. Майже відразу ж Євгена відрядили в 92-у окрему механізовану бригаду, яка формувалася під Харковом.

На передову, в Луганську область, Євген потрапив 6 вересня. «Спочатку був у ремонті, але мені це виявилось не до душі, попросився в піхоту, в 2-й батальйон. Служилося нормально, все добре було. А стояли ми в районі міста Щастя, там, де знаходиться міст через Сіверський Донець».

Саме на цьому опорному пункті і розгорнулися добре всім знайомі з публікацій у ЗМІ події.

16 травня 2015 року впритул до українських позицій підійшла розвідувально-диверсійна група противника, як потім виявиться, з числа російських спецназівців.

Залогін перебував на посту, було близько трьох годин дня. «Тиша, спокій, ніякого шуму. І раптом почувся вигук: "Ай!". І немов гілка суха хруснула. Насторожився», - згадує Євген. «Бачу - три особи біжать по "зеленці". Хто такі, не зрозумів, але подумав, що наші б точно не в ту сторону рухалися. Вирішив: будь що буде - перезарядив автомат, зробив кілька одиночних пострілів і повідомив по рації, що на нас напали».

Кинувшись за невідомими, продовжуючи вести вогонь, він помітив Вадима Пугачова, який лежав в траншеї. Разом з командиром, вони дотягли нашого бійця, стікаючого кров'ю, до дороги, погрузили в машину. А самі продовжили переслідування, тому що знали, що одного з бійців підстрелили (Фото 2).

Припущення підтвердилося - відразу знайшлася людина, поранена у руку, неподалік ще одна - з раною ноги, а їхній третій товариш втік, не спробувавши врятувати колег. Їм надали першу медичну допомогу, а потім евакуювали в тил для розгляду. Спроба знайти інших учасників нападу успіхом не увінчалася, по українським військовим противник відкрив мінометний вогонь, так що довелося повертатися на свої позиції. Вже пізніше стало відомо, що наші бійці мали справу з російським спецназом Головного розвідувального управління.

- «Я сам в шоці був, подумав: "О, ось це я засвітився!" - Згадує молодший сержант Залогін. – «Але після всього цього мене три дні трясло! Як ви вважаєте: стріляти в людей на відстані метрів 20 легко? Це коли ти не бачиш супротивника, потрапив-не потрапив - не знаєш, відчуваєш себе інакше».

Через два тижні після затримання ГРУшників Євген Залогін разом з товаришами по службі був представлений до державної нагороди. Орден "За мужність" III ступеня мелітопольцеві вручив особисто Президент України Петро Порошенко (Фото 1), радісною подією він зміг поділитися з коханою дівчиною Катєю - мешканкою Щастя. На той момент вона вже чекала дитину. «Познайомилися ми восени минулого року, почали спілкуватися, потім зустрічатися, а там і знайомство з батьками відбулося», - каже Євген. – «Але офіційно ми поки не розписані. Від новини про те, що у нас буде син, звичайно, зрадів. Але народжувати в м. Щастя було небезпечно, противник продовжував періодично обстрілювати місто, тому вирішили з родичами відправити Катю в більш спокійне місце, правда, на території ЛНР. Там на світ 28 серпня в 14.15 і з'явився наш Альошка. А рівно через 12:00 мене поранило»!

Під час нічної перестрілки шалена куля попала молодшому сержанту залягання прямо в лоб. Що дивно, він не втрачав свідомості аж до прибуття в Харківський військовий госпіталь, куди його відправили з передової.

«До самого операційного столу дійшов самотійно»! - запевняє Євген. - Йому витягли кулю калібру 5,45 мм, пластиною отвір в черепній коробці закрили. Хірург сказав, що я в сорочці народився. Адже куля пробила носову пазуху, "мішечок" - де очна западина, до ока, на щастя, не дістала, і до мозку теж. Я тоді лікарю відповів: "Я більше так не буду випробовувати долю".

На пам'ять про поранення лікарі подарували мелітопольцеві ту саму кулю, а "зустріч" з нею дає про себе знати і досі - стали турбувати головні болі, а втома наздоганяє молодого чоловіка навіть після незначного фізичного навантаження.

Євгена вже списали з армії. Правда, поки він не може покидати розташування частини, оскільки демобілізація затягнулася. Потрібно пройти військово-лікарську комісію, а потім вже в Мелітополі медико-соціальну експертизу, де вирішать - давати чи не давати нашому захиснику інвалідність, і яку групу. «Якщо у мене, звичайно, вистачить сил і нервів пройти всю цю тяганину», - запевняє «Жук»

«Як по телевізору - так "Герої-герої", а як у реальному житті, так скрізь бюрократія, ганяють по кабінетах, толком нічого не пояснюючи. Я ж не прошу чогось позамежного, але якщо є укази, постанови про те, що я повинен отримати, як учасник АТО, то я повинен отримати це без нервування і принижень. Багато хлопців на це скаржаться».

Євген поспішає скоріше закрити всі армійські питання, в тому числі і отримати статус учасника АТО, щоб повністю переключитися на турботи про синочка. Адже він бачив малюка тільки на фото. Поки молодший сержант Залогін ще до кінця не уявляє, де і на що буде жити зі своєю сім'єю. Що стосується захоплених російських спецназівців, завдяки яким мелітополець став відомий громадськості, то йому стежити за їх долею, за великим рахунком, ніколи.

Юні, молоді, мужні, завзяті, незламні та готові власними життями боронити наш мир і спокій. Такі різні долі, але об'єднані в одну єдину фронтову долю бійців і волонтерів АТО. Об'єднані любов'ю до Батьківщини, боротьбою за цілісність і незалежність України, за наше щасливе майбутнє. Щиро бажаємо нашим захисникам: «Повертайтеся живими!»

Список використаних джерел

1. <http://www.day.kiev.ua/uk/article/voni-zaginuli-za-nas>
2. <http://report.if.ua/lyudy/prosti-geroyi-ato-andrij-hyzhnyak/>
3. http://vgolos.com.ua/blogs/geroi_ato_yak_vzirets_dlya_pryydes_hnih_pokolin_160168.html

Додатки



Фото 1. Євген Залогін отримує нагору від президента України
П.Порошенко



Фото 2. Євген Залогін вказує на місце, де зустрів російських диверсантів



Фото 3. Євген Залогін (позивний «Жук») біля свого службового автомобіля